

Des del Grup Municipal de la Candidatura d'Unitat Popular de Reus voldríem votar 3 vegades NO a la votació que realitzarem en aquest ple extraordinari. Voldríem votar 3 cops perquè no estem d'acord amb el model de les ordenances fiscals, perquè no estem d'acord amb el model d'ordenances que fins ara ha regulat l'activitat a la nostra ciutat, i perquè no estem d'acord amb les modificacions que el nou govern en fa.

Quan diem que no estem d'acord amb el model de les ordenances fiscals, volem iniciar la nostra exposició referint-nos al que nosaltres creiem que és el problema de fons dels ajuntaments d'arreu de l'Estat espanyol, i de la Comunitat Autònoma de Catalunya en concret.

Aquest problema estructural no és més que la inexistència d'un model propi de finançament local, com també, no hem d'oblidar-ho, la situació d'espoli fiscal que vivim als Països Catalans per part de l'Estat espanyol. Com a independentistes i municipalistes, creiem fermament que els municipis han de tenir el màxim d'autonomia respecte les institucions supramunicipals, també en l'àmbit econòmic.

Com ja hem denunciat en altres ocasions, creiem que el model actual de finançament local és totalment pervers i injust. Per una banda, els ajuntaments han de nodrir-se de l'impost sobre la construcció i sobre la plusvàlua (que no és més que un impost sobre l'especulació), i que provoca que, a la pràctica, els ajuntaments obtinguin més finançament com major sigui l'especulació i la construcció. I, per altra, del fet que l'Estat transfereix als municipis una quantitat de diners que es calcula, entre d'altres, pel volum de població, però que depèn dels ingressos –i de les previsions d'ingressos que l'Estat fa respecte dels impostos que recapta, com l'IRPF i l'IVA. A més, aquests càlculs no tenen en compte la quantitat ni la qualitat dels serveis que els ajuntaments ofereixen a la població.

Des de la CUP volem, doncs, aprofitar aquesta nova ocasió per denunciar aquesta situació i emplaçar de nou a tots els grups municipals a realitzar una acció conjunta –la qual també s'hauria de guanyar les complicitats de la resta d'ajuntaments del nostre país– per fer un front comú que resolgui aquest greuge històric.

Igualment, també volem fer incís en una altra qüestió que creiem que és d'una importància cabdal i que ens obliga a oposar-nos al model actual d'ordenances fiscals.

Des de la CUP entenem que les ordenances fiscals són una eina per finançar col·lectivament els serveis bàsics que necessitem tots i totes les ciutadanes. Creiem fermament que les ordenances haurien d'esdevenir un mecanisme en mans dels ajuntaments per tal de redistribuir la riquesa i garantir l'accés universal als serveis públics que aquests ofereixen, i, per tant, contribuir a conquerir majors quotes de justícia social.

La legislació estatal limita l'acció dels ajuntaments per tal de poder aplicar polítiques fiscals realment progressives que facilitin aquest repartiment de la riquesa i l'accés dels sectors amb perill d'exclusió social –o aquells que pateixen més dificultats econòmiques– als serveis més essencials com a reusencs i reusenques.

I, per finalitzar aquest bloc, voldríem fer referència a la darrera de les tres principals limitacions que presenta aquest model de finançament i d'ordenances fiscals. Com ja sabeu, des de la CUP defensem que els municipis i els ajuntaments són els espais i òrgans idonis per aprofundir en la democratització de la societat. I aquesta democratització passa per la participació de la ciutadania en els principals problemes que

l'afecten.

En aquest sentit, creiem que les ordenances fiscals haurien de comptar amb un procés d'informació pública i participació ciutadana deliberativa que permetés a la ciutadania proposar, opinar i decidir quin model d'ordenances han de regir la ciutat on viuen.

Abans que els i les regidores d'aquest Consistori utilitzeu els dogmes i els tòpics habituals per criticar aquesta proposta, titllant-la d'«irreal» i d'«idealista», només volem fer-vos conèixer un cas que demostra que un procés similar és possible. Us podem parlar, per exemple, de la vila d'Arenys de Munt (el Maresme), on els nostres companys de la CUP al govern han iniciat i han publicitat una procés participatiu en què durant unes setmanes tots i totes les veïnes han tingut accés a les ordenances per poder proposar esmenes a aquestes i fer-les arribar al regidor competent i a l'alcalde, que en tot moment han coordinat tot aquest procés.

Continuant amb aquesta argumentació, volem introduir els motius que ens porten a votar per segon cop NO en aquesta votació. No estem d'acord amb la regulació de les ordenances que s'ha dut a terme fins ara a la nostra ciutat.

El nostre posicionament respecte aquesta qüestió es basa en el fet que, si bé reconeixem i denunciem les limitacions amb què la legislació estatal condiona els ajuntaments per tal d'establir les ordenances fiscals, els anteriors governs de l'Ajuntament de Reus, autoanomenats d'«esquerres i catalanistes», tampoc han sabut aprofitar aquest estret marge de maniobra per contribuir al que nosaltres considerem que hauria de ser el leimotiv del model d'ordenances fiscals.

Les ordenances fiscals que avui pretenem modificar no es basen en criteris de redistribució de la riquesa, ni, sobretot, contempnen totes les taxes i tributs que la ciutadania ha de pagar al llarg de l'any per poder viure dignament a la nostra ciutat i fer ús de tots els serveis municipals que els ofereix l'Ajuntament.

Per una banda, el marge que la legislació estatal permet per aplicar a una sèrie de tipus impositius, com els que fan referència a l'IBI o a l'Impost sobre Vehicles de Tracció Mecànica, no ha estat aprofitat per categoritzar diferents gravàmens segons el nivell de renda del o de la ciutadana. En aquest sentit, celebrem que el PSC exigeixi ara que el gravamen de l'IBI a les grans propietats sigui de l'1,1%, però creiem que durant els governs anteriors ja s'haguessin pogut prendre aquestes decisions.

En referència a l'IBI, també des de la CUP insistim de nou –després que el ple rebutgés una moció presentada per la CUP fa dues sessions– que l'Ajuntament exigeixi un recàrrec del 50% de la quota líquida de l'IBI per als habitatges que permanentment estan desocupats, tal com reconeix la legislació estatal. I això per tal d'evitar l'especulació immobiliària i fomentar l'accés de la ciutadania a un habitatge digne, un dret reconegut per aquella Constitució que molts dels i de les que esteu aquí assentades dieu defensar com si es tractés d'un text sagrat.

També trobem populista i partidista que en els darrers anys les ordenances fiscals s'hagin congelat amb l'argument de fer front a la crisi. Des de la CUP creiem que la congelació de les ordenances no respon a les necessitats reals de la ciutadania en temps de crisi –que, per cert, en dos anys no ha acabat ni tampoc sabem quan acabarà–, sinó que les necessitats d'aquesta passen per una millor reordenació d'aquestes taxes i, sobretot, per garantir una major redistribució de la riquesa. Per exemple, perquè no s'ha tingut en

compte l'alt índex d'atur o el nombre creixent de ciutadans i ciutadanes que només reben la RMI o s'han quedat sense subsidi, a l'hora d'establir exempcions o bonificacions a les taxes?

Des de la CUP també hem proposat que aquesta trista realitat, cada dia més en augment, es tingui en compte a l'hora d'establir els criteris que fixin les taxes de les ordenances.

No podem comprendre, tampoc, el fet que algunes associacions com la Creu Roja, l'Església catòlica, el Comitè Olímpic Espanyol, etc., gaudeixin d'unes bonificacions i/o exempcions del pagament d'impostos, mentre que, per exemple, d'altres entitats sense ànim de lucre hagin de pagar els impostos com una empresa més, sense tenir en compte el benefici social que aquestes generen. Com tampoc podem entendre, per exemple, que els locals destinats a activitats culturals, socials o religioses, sense ànim de lucre, hagin de pagar unes taxes d'escombraries majors que un habitatge.

És per això, que hem proposat com a esmena a les noves ordenances que les entitats sense ànim de lucre quedin exemptes del pagament de qualsevol taxa o impost, ja que, aquestes ja fan un sobre esforç que produeix un benefici social per a tota la ciutadania, mentre que reben bastant poc per part del Consistori en contrapartida pel benefici que produeixen. I, d'això, en seguirem parlant als propers plens.

Sense voler-nos estendre més en aquest segon bloc argumental, entrarem a argumentar perquè volem votar fins a un tercer cop NO en aquesta votació. I un cop més, per iniciar aquest tercer i darrer bloc, ens veiem en l'obligació de denunciar la baralla mediàtica entre l'antic govern i l'actual en el cas de la «taxa d'escombraries».

Aquest és l'enèsim cas en què la ciutadania no ha pogut treure l'aigua clara sobre les responsabilitats i la veracitat dels i les qui protagonitzen aquest debat. Des de la CUP volem demanar de nou, tant als partits de l'anterior govern com del nou, el màxim de rigorositat possible per evitar aquests debats a través dels mitjans de comunicació, i que es tingui en compte al ciutadà i la ciutadana abans de crear aquests escarafalls per no treure'n res en clar.

Un cop feta aquesta reflexió, voldríem insistir de nou en una altra crítica que des de la CUP portem fent des de fa temps respecte l'orientació de les polítiques del nou govern, i que un altre cop es posen en evidència en aquest debat.

I aquest no és altre que, des de la constitució del nou govern, posant fi a més de trenta anys d'un mateix color al Consistori, continuem sense veure una alternativa en el model de ciutat. El canvi de color polític a l'Ajuntament no ha estat més que una alternança en el poder, però no pas de models i formes de fer política més enllà de gestos partidistes, com penjar la bandera espanyola a la comissaria de la Guàrdia Urbana o encendre les sirenes un cotxe de la Guàrdia Urbana per aturar una conductora que portava l'adhesiu amb el distintiu CAT a la matrícula del cotxe.

Creiem que aquest canvi de govern ha de ser valent –i més tenint en compte la situació socioeconòmica en què ens trobem– i d'una vegada posar sobre la taula quines línies de treball durà a la pràctica en els propers quatre anys. Igual com el protocol de govern que presentaren a l'inici de la legislatura, veiem com en matèria econòmica les noves polítiques –si es poden dir així– només consisteixen a culpar a l'antic govern i «plorar» per la situació heretada, sense presentar un pla que pugui representar una solució a curt i/o mitjà termini.

Observem, perplexos, com les modificacions que proposa el nou govern per a les ordenances no van més enllà d'actualitzar les taxes segons l'IPC, però sense modificar-ne les bonificacions, exempcions o categoritzacions de tipus impositius.

També dieu que les figures tributàries lligades a l'activitat econòmica es congelen o bé es redueixen. Però, per què servirà que es redueixin les taxes per a les terrasses de bars i restaurants si hauran de pagar més taxes per escombraries i altres serveis? A més, sí que es cert que la restauració és dels pocs sectors econòmics que està generant ocupació, però quines altres mesures es prenen per generar aquesta ocupació i reactivar l'economia productiva a la ciutat? I és més, quina qualitat tindrà aquesta ocupació, si tenim en compte que un dels sectors laborals més precaris és precisament el del sector de la restauració?

Pel que fa a l'IBI, proposeu la pujada del 0,975% a l'1,05%, fet que representarà un important esforç per a les famílies treballadores que tenen un pis, on resideixen, de propietat. Però, per què no pugen de l'1% a l'1,1% l'IBI d'aquells i aquelles propietàries que posseeixen immobles de major valor? I per què no eliminen la limitació al 10% dels immobles que tenen un major valor cadastral i ho limiten a partir d'un valor X?

Aquests són alguns dels nostres interrogants. D'altres, ja us els hem presentat anteriorment en forma d'esmena. Però després de justificar la triple votació que simbòlicament avui volíem realitzar, només volem recalcar, ja per acabar, la nostra preocupació per la manca de voluntat política de poder treballar aquestes ordenances. I, anticipant-nos en el temps, volem finalitzar la nostra intervenció emplaçant-nos a no esperar fins a finals de novembre per començar a parlar de pressupostos, sinó que cal obrir el debat entre tots els grups municipals. I cal fer participi a la ciutadania dels temes cabdals que condicionen el futur de la nostra ciutat en una conjuntura tan crítica com la que estem vivint.